

1 PETRUS

1:3-12

Wedergeboorte, levende hoop en behoud
door geloof, ook midden in beproevingen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-petrus/1-3-12

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Behoud als Gods plan met ons leven	4 min	4
2	Wedergeboren tot een levende hoop	2 min	6
3	Van geestelijke dood naar nieuw leven	5 min	7
4	Wedergeboorte door Christus' opstanding	2 min	11
5	Wedergeboorte en de gelovigen van het Oude Testament	4 min	12
6	Geloof en wedergeboorte bij calvinisten	2 min	14
7	Geestelijk dood zijn en toch kunnen geloven	3 min	15
8	Jezus over geloven en opnieuw geboren worden	3 min	17
9	Vergeving en geloof vóór het nieuwe leven	2 min	19
10	Bekering en Gods barmhartigheid	2 min	20
11	Een erfenis die nooit vergaat	3 min	22
12	Onze erfenis wordt in de hemel bewaard	2 min	23
13	Gods bewaring en de volharding van gelovigen	2 min	24
14	Geloof als voorwaarde voor blijvend behoud	5 min	25

15	Het behoud dat we nu al ontvangen	2 min	27
16	Beproevingen toetsen de echtheid van geloof	3 min	29
17	God verheerlijken als christelijke motivatie	6 min	30
18	Verdrukking brengt volharding en hoop	2 min	33
19	Jezus liefhebben zonder Hem te zien	3 min	34
20	Behoud als geleidelijke verandering	2 min	36
21	De profeten voorzegden ons behoud	5 min	37
22	Daniël en de engelen zoeken naar inzicht	4 min	39
23	De tijd van het einde en het Messiaanse tijdperk	3 min	42
24	Daniël 12 en de overgang naar het nieuwe verbond	4 min	44
	Om verder te lezen		46

1

Behoud als Gods plan met ons leven

We beginnen bij 1 Petrus hoofdstuk 1, vers 3. We hebben alleen nog maar een inleiding op het boek gehad, en ook Petrus' eigen inleiding, zijn openingswoorden. Die zijn in sommige opzichten een formaliteit, maar achter een aantal zinsneden die elkaar snel opvolgen, gaat ook heel wat theologische bezinning schuil. We hebben kort gesproken over de verzen 1 en 2. Nu gaan we verder met het hoofdgedeelte van Petrus' werk.

In vers 3 zegt Petrus:

Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden,

1 PETRUS 1:3

Als we verder lezen tot en met vers 5, is het laatste begrip dat genoemd wordt het behoud dat gereedligt om in de laatste tijd geopenbaard te worden. Een deel van wat hij hierna zegt, zal voortbouwen op die verwijzing naar het behoud. Bijvoorbeeld in vers 6:

Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd — als het nodig is — bedroefd door allerlei verzoeken,

1 PETRUS 1:6

Dat betekent: in je behoud. Zo staat er ook in vers 10:

Naar deze zaligheid hebben de profeten, die geprofeteerd hebben over de genade die aan u bewezen is, gezocht en gespeurd.

1 PETRUS 1:10

En daar gaat hij wat verder op in. Het onderwerp van in elk geval de verzen 1 tot en met 12, en we hebben die verzen nog niet allemaal gelezen, zal het behoud zijn. De verzen 3 tot en met 5 werken naar dat onderwerp toe, en de verzen 6 tot en met 12 bouwen daarop voort en bespreken afzonderlijke aspecten van het behoud.

Sommige mensen denken dat het christendom alleen maar om behoud draait. En je zou kunnen betogen dat dat waar is, als we bij behoud een volledig beeld van behoud voor ogen hebben. Te veel mensen denken bij behoud alleen maar aan gered worden van de uiteindelijke veroordeling op de oordeelsdag, aan het ontlopen van de hel en uiteindelijk toch in de hemel terechtkomen. Dat is alles wat behoud voor hen betekent. Ze beseffen niet dat behoud, of bevrijding, of door God gered worden, door God teruggewonnen worden, iets is wat Hij doet omdat Hij een plan met ons heeft. Hij behoudt ons voor Zichzelf. Hij verlost ons. Hij heeft ons voor Zichzelf teruggekocht.

‘Voor Zichzelf’ betekent niet alleen dat we in de hemel zouden kunnen wonen. Hij heeft hier op aarde een volk nodig. Dat is waartoe Hij ons geroepen heeft: om Zijn volk op aarde te zijn. Daarvoor moeten we veranderen. We moeten niet blijven wat we zijn wanneer Hij ons vindt, maar worden wat Hij wil dat we worden, namelijk zoals Jezus. Behoud is het proces waarin Hij ons uit de duisternis redt, de kennis van Zijn wil in ons denken plant, ons bevrijdt van de macht van de zonde en ons leidt op de weg die Hij voor ons heeft uitgestippeld. Dat gebeurt in dit leven.

En wanneer we sterven, blijven we natuurlijk met Hem leven, in welke toestand dat ook zal zijn. Als ik het over christenen heb, zullen we, zoals ik het begrijp, met Hem op de nieuwe aarde zijn. Dat is een toekomstig aspect van het behoud. Maar Petrus spreekt over behoud als iets wat nu gebeurt, en ook als iets wat in de toekomst komt. Het toekomstige deel waarover hij spreekt, staat in vers 5. Hij zegt dat we door het geloof bewaard worden:

U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

1 PETRUS 1:5

De volledige voltooiing van ons behoud zal in de laatste tijd geopenbaard worden, wanneer Jezus terugkomt, geloof ik. Maar ondertussen bevinden we ons ook in het proces waarin we behouden worden.

2

Wedergeboren tot een levende hoop

In de aanloop naar het onderwerp behoud, in de verzen 3 en 4, heeft hij hier heel veel theologische zaken met elkaar verweven. Ik wil er een aantal bekijken. We kunnen er niet allemaal zo diep op ingaan als ze zouden verdienen. Elk ervan zou, denk ik, minstens een semester beslaan in een cursus systematische theologie. Hij zegt in vers 3:

Alle lof aan de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons uit zijn grote ontferming nieuw leven heeft gegeven, met een levende hoop doordat Jezus Christus uit de dood is opgestaan.

Het was overeenkomstig Gods barmhartigheid, zo wordt ons verteld, dat Hij ons opnieuw geboren liet worden.

Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u.

1 PETRUS 1:3-4

Dat betekent dat we opnieuw geboren zijn. We zijn wedergeboren. Hij zegt dat ons nieuwe begin gericht is op een levende hoop. Natuurlijk is de hoop die we hebben, zoals we hebben besproken bij de behandeling van andere gedeelten van de Bijbel, de hoop om zoals Jezus te zijn.

En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is.

1 JOHANNES 3:3

zegt Johannes in 1 Johannes 3. Paulus spreekt over:

Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.

KOLOSSENZEN 1:27

terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus.

TITUS 2:13

Onze hoop is om zoals Christus te worden. Dat is een levende hoop.

3

Van geestelijke dood naar nieuw leven

Wij zijn tot die hoop verwekt. Dat betekent dat we nu reden hebben om hoopvol te zijn, omdat we opnieuw verwekt zijn. De grond van onze hoop is dat wij uit de doden zullen worden opgewekt en verheerlijkt, zoals Christus uit de doden is opgewekt en verheerlijkt. Het feit dat we geestelijk wedergeboren zijn, is daar de voorloper van. Het feit dat Hij ons geestelijk heeft opgewekt, van geestelijke dood tot geestelijk leven, is het onderpand van wat Hij uiteindelijk aan het einde van de wereld zal doen, wanneer

Hij alle lichamen uit de doden opwekt. Dat we wedergeboren zijn, is als het ware een voorproefje van het verheerlijkt worden zoals Christus in onze opstandingslichamen. Onze wedergeboorte geeft ons dus reden om te hopen dat we uit de doden zullen worden opgewekt. In zekere zin zijn we al uit de dood overgegaan in het leven.

Jezus zei:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De tijd komt en is nu dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat wie Hem horen, zullen leven.

JOHANNES 5:25

Dat zei Hij in Johannes hoofdstuk 5.

Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen,

JOHANNES 5:28

Het uur komt aan het einde van de wereld waarop degenen die in de graven zijn Zijn stem zullen horen en naar buiten zullen komen. Nu is de tijd waarin de doden de stem van de Zoon van God horen en leven, in de zin waarin dat bij ons al gebeurd is. We hebben de stem van God in het Evangelie gehoord. We hebben het ontvangen en we zijn uit de dood overgegaan in het leven, zoals Jezus in Johannes 5:24 zegt.

We zijn dus opnieuw verwekt. We hebben die opstanding uit de dood tot het leven al ervaren, geestelijk gesproken. Deze gedachte vind je op een aantal plaatsen bij Paulus. Aan het begin van Efeze hoofdstuk 2 zegt Paulus:

Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden,

EFEZE 2:1

En dan opnieuw, in vers 5 van Efeze 2:

ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt — uit genade bent u zalig geworden —

EFEZE 2:5

Ons behoud begint dus wanneer we uit de dood tot leven komen. Dat is niet het einde; dat is het begin van ons behoud. Het einde ligt in de verheerlijking aan het einde. Maar God heeft ons uit de dood levend gemaakt, en dat was het begin van het proces van behoud.

In Kolossenzen hoofdstuk 2 heeft Paulus dit ook in gedachten. In Kolossenzen 2:13 zegt Paulus:

En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven,

KOLOSSENZEN 2:13

God heeft ons dus dood aangetroffen en ons levend gemaakt. Petrus begint zijn bespreking van het behoud, waarvan hij in vers 5 zal zeggen dat het erop wacht om in de eindtijd geopenbaard te worden. Het is al begonnen met onze wedergeboorte.

Jezus zei tegen Nicodemus in Johannes hoofdstuk 3:

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.

JOHANNES 3:3

Die bespreking van het opnieuw geboren worden komt voor het eerst voor in het onderwijs van Jezus aan Nicodemus in Johannes hoofdstuk 3. Maar de gedachte van het opnieuw geboren worden is ook te vinden in de andere geschriften van Johannes. In 1 Johannes 5:1 staat:

Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is.

1 JOHANNES 5:1

We zijn dus wedergeboren. En:

Iedereen die Hem liefheeft Die hem nieuw leven heeft gegeven — dat wil zeggen: iedereen die God liefheeft — heeft ook lief wie uit Hem geboren zijn, dat wil zeggen: Zijn kinderen. Als je God liefhebt, zul je Zijn kinderen liefhebben. In het Evangelie van Johannes, hoofdstuk 1, vers 12, staat:

Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;

JOHANNES 1:12

Dit gebeurt door wedergeboorte. We zijn uit God verwekt.

Petrus heeft dus deze gedachte in gedachten. Hij heeft die van Jezus gehoord. Paulus heeft die ook beschreven. Behoud begint met wedergeboren worden en door geloof op bovennatuurlijke wijze een nieuw leven van God ontvangen. Aan het einde van vers 3 staat:

4

Wedergeboorte door Christus' opstanding

Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u. U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

1 PETRUS 1:3-5

Dat wil zeggen: de opstanding van Christus is datgene waardoor we wedergeboren worden.

Hoe de opstanding van Christus precies samenhangt met onze wedergeboorte, daarover heeft niet iedereen dezelfde mening. Sommige mensen denken dat Paulus bedoelt dat wij, toen Christus uit de doden werd opgewekt, in Hem uit de doden werden opgewekt, en dat dát onze wedergeboorte was. Anderen zien het meer als iets subjectiefs dat gebeurt wanneer we tot geloof komen. Hoewel Jezus tweeduizend jaar geleden uit de doden is opgewekt, kom ik tot leven wanneer ik tot geloof kom. Ik weet niet of Paulus een onderscheid tussen deze twee gedachten voor ogen heeft. Ik denk dat zijn gedachte is dat Jezus uit de doden is opgestaan; daarmee werd de nieuwe orde ingeluid. Hij werd verheerlijkt.

Hij was niet zoals het dochttertje van Jairus, dat Hij uit de doden opwekte, of Lazarus, die Hij uit de doden opwekte. Zij kwamen eenvoudigweg weer tot leven binnen de oude orde. Ze waren dood; ze kwamen weer tot leven, maar ze werden niet verheerlijkt. Ze werden niet veranderd. Bij hen bekleedde de sterfelijkheid zich niet

met onsterfelijkheid. Dat gebeurde in die eerdere gevallen niet. Maar toen Jezus uit de doden opstond, was Hij de eersteling van een algemene oogst uit de doden, de eersteling van hen die ontslapen waren.

En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

KOLOSSENZEN 1:18

Zo wordt Hij genoemd in Kolossenzen 1:18 en in Openbaring 1:5.

5

Wedergeboorte en de gelovigen van het Oude Testament

De opstanding van Jezus uit de doden is dus de eerste van een hele orde. Wanneer wij ieder afzonderlijk wedergeboren worden, worden we in Hem opgenomen. Wij behoren nu ook tot die orde. Door Zijn opstanding uit de doden ervaren wij een wedergeboorte. Dit lijkt te zeggen dat gelovigen, voordat Jezus uit de doden opstond, niet wedergeboren waren. Die oudtestamentische heiligen hebben geen wedergeboorte ervaren, in elk geval niet in dezelfde zin.

Er staat wel dat koning Saul een nieuw mens werd toen hij tussen de profeten terechtkwam.

Sommige mensen zeggen dat er een nieuwe geest over hem kwam. Sommigen zeggen dat hij net als wij wedergeboren werd. Ik weet het niet. Ik weet niet of het was zoals bij ons, want onze wedergeboorte vindt plaats door de opstanding van Jezus uit de doden.

We komen dat eigenlijk helemaal niet tegen in het Oude Testament, in elk geval niet als iets wat normaal gebeurde. Op dit moment ben ik van mening dat aan heiligen in het Oude Testament, zoals Abraham, hun geloof tot gerechtigheid werd gerekend:

Geldt deze zaligspreking nu alleen voor besneden mensen of ook voor onbesneden mensen? Wij zeggen immers dat aan Abraham het geloof gerekend is tot gerechtigheid.

ROMEINEN 4:9

Dat wil zeggen: ze werden gerechtvaardigd. Rechtvaardiging is een deel van wat er met ons gebeurt wanneer we in Christus komen. We worden gerechtvaardigd. Maar dat is niet het enige wat er met ons gebeurt. Behalve dat we gerechtvaardigd worden, worden we ook wedergeboren. Ik denk dat heiligen in het Oude Testament door geloof gerechtvaardigd konden worden. Dat betekent dat ze, omdat ze in God geloofden, als rechtvaardig werden beschouwd. Dat is prima, om als rechtvaardig beschouwd te worden. Dat betekent dat hun misdaden en zonden tegen God uit het register worden geschrapt. Dat is goed. Dat is het enige deel van het behoud dat sommige christenen willen of waar ze überhaupt aan denken. Maar zelfs dat bestond al voordat Jezus kwam.

Maar wedergeboorte, dat denk ik niet. Ik denk dat we pas nadat Jezus uit de doden opstond en de nieuwe orde, de nieuwe schepping als het ware, inluidde, kunnen zeggen:

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

2 KORINTHE 5:17

Je wordt een nieuw schepsel. Petrus noemt zijn lezers pasgeboren baby's in hoofdstuk 2, vers 2. Hij zegt:

En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien,

1 PETRUS 2:2

Hij schreef niet aan een kinderwerk. Hij schreef aan volwassenen, maar hij noemde hen pasgeboren baby's omdat ze wedergeboren waren.

En zo beginnen we dus ons leven als christen. Door Jezus' opstanding, door de bijzondere kracht die in de wereld vrijkwam toen door de opstanding van Christus een nieuwe orde werd geschapen, is er iets gebeurd waaraan we door geloof deelhebben. We hebben deel aan Zijn opstanding en we zijn een nieuwe schepping. Wat dat allemaal inhoudt, hebben we vermoedelijk nog niet doorgrond, denk ik. Maar het betekent wel dat dit het begin van het christelijke leven is. Het is niet alleen dat je je bij een gemeente aansluit, of dat je gedoopt wordt, of dat je een zondaarsgebed uitspreekt. Er gebeurt iets bovennatuurlijks. Niet alleen wat jij doet, maar wat God doet.

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.

JOHANNES 5:24

en dat kun je jezelf natuurlijk niet laten doen. Dat is Gods werk.

6

Geloof en wedergeboorte bij calvinisten

Nu wil ik zeggen dat theologen het er niet over eens zijn of God ons wedergeboren doet worden zodat we kunnen geloven, of dat we geloven zodat we wedergeboren kunnen worden. Met andere woorden, de vraag is: wat gaat aan wat vooraf? Gaat geloof vooraf

aan wedergeboorte, of gaat wedergeboorte vooraf aan geloof? Dit is een twistpunt tussen calvinisten en niet-calvinisten. De calvinist gelooft dat je, als je niet wedergeboren bent, zo dood bent in overtredingen en zonden dat je niets kunt doen, ook niet geloven. Je kunt niet geloven. Je kunt je niet bekeren. Je kunt geen keuze voor Christus maken. Je bent dood. God moet je eerst levend maken en dan kun je geloven. Hij doet iemand eerst wedergeboren worden. Daarna gelooft die persoon, bekeert hij zich en wordt hij een volgeling van Christus.

Dit is de calvinistische opvatting en daarom vereist die hun leer van onvoorwaardelijke uitverkiezing. Want wedergeboren worden is iets wat je op geen enkele manier zelf kunt bewerkstelligen, en je kunt aan geen enkele voorwaarde voor wedergeboorte voldoen. Je bent dood en daarom kiest God voor wie Hij dat gaat doen. Dat is de calvinistische leer. God kiest wie Hij wedergeboren zal doen worden. En wanneer Hij dat doet, doet Hij hen eenzijdig wedergeboren worden, en daarna worden ze gelovigen.

Nu hebben degenen die geen calvinist zijn het standpunt ingenomen dat je wedergeboren wordt omdat je gelooft. Je wordt niet wedergeboren zodat je kunt geloven. Natuurlijk zijn alle christenen het eens met wat Paulus schrijft:

Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden,

EFEZE 2:1

7

Geestelijk dood zijn en toch kunnen geloven

maar de niet-calvinist vat de beeldspraak van het dood zijn minder letterlijk op. Wanneer de calvinist zegt: 'Je kunt niet geloven omdat je dood bent, en dode mensen kunnen niet geloven', zou je kunnen aanvoeren dat dat bijna te veel bewijst. Als je werkelijk dood bent in de zin waarin dode mensen dood zijn, en je niet kunt geloven omdat je niets kunt doen, dan kan een dode die dood is in overtredingen en zonden vermoedelijk helemaal niets doen, want dode mensen kunnen dat niet. Ze kunnen

's morgens niet uit bed komen. Ze kunnen hun tanden niet poetsen. Ze kunnen niet naar hun werk gaan. Ze kunnen geen gesprekken voeren. Dode mensen doen die dingen niet.

Het is duidelijk dat mensen die dood zijn in overtredingen en zonden al die dingen doen, en nog veel meer. Wanneer Paulus dus zegt dat we dood zijn in overtredingen en zonden, probeert hij niet te betogen dat we letterlijk als dode lichamen zijn die niets kunnen doen. Natuurlijk weten ze dat. Calvinisten weten dat. Maar wat ze zouden zeggen, is: 'Wanneer je dood bent in overtredingen en zonden, kun je allerlei dingen doen, maar je kunt niets doen wat een stap naar God toe inhoudt. Je kunt je niet bekeren of geloven, omdat je geestelijk dood bent.'

Ik zou dan toch moeten vragen: hoe maak je dat onderscheid? Als je hele argument is dat iemand niet kan geloven omdat hij dood is, maar je vervolgens toegeeft dat dode mensen sommige dingen wel kunnen doen, hoe bepaal je dan dat geloven een van de dingen is die een dode niet kan doen? Hoe maak je onderscheid tussen de dingen die een dode volgens jouw beeldspraak van de dood wel of niet kan doen? En de waarheid is dat er geen Schrifttekst is die zegt dat iemand die geestelijk dood is, niet kan geloven. Sterker nog, er wordt van hem verwacht dat hij dat doet.

De verloren zoon kwam thuis, en zijn vader zei:

Mijn zoon was dood, maar nu leeft hij weer.

Hij was dood toen hij bij zijn vader weg was. Wat gebeurde er toen? Terwijl hij bij zijn vader weg was, nam hij een besluit:

Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u. En ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden. Maak mij als één van uw dagloners.

LUKAS 15:18-19

Dit deed hij terwijl hij dood was, om het zo te zeggen, binnen die beeldspraak. Iemand die geestelijk dood is, kan besluiten naar God terug te keren. Hij kan zichzelf niet in de verhouding met God herstellen. Dat is aan God om te doen. Maar hij kan wel besluiten daarnaar te streven.

8

Jezus over geloven en opnieuw geboren worden

Toen Nicodemus aan Jezus vroeg:

Hoe kan dat allemaal?

vroeg hij hoe een mens opnieuw geboren kan worden. Dat was wat Jezus ter sprake had gebracht. En Jezus beantwoordde die vraag. In Johannes 3, vers 4, zei Nicodemus tegen Hem:

Nicodemus zei tegen Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch niet voor de tweede keer in de buik van zijn moeder ingaan en geboren worden?

JOHANNES 3:4

Jezus antwoordde dat er twee soorten geboorte zijn. Je kunt uit water geboren worden en je kunt uit de Geest geboren worden. Je moet uit beide geboren worden. Hij spreekt erover hoe de Geest als de wind waait waar Hij wil. Je begrijpt dat allemaal niet, maar toch geloof je erin.

Dan antwoordde Nicodemus in vers 9 en zei:

Nicodemus antwoordde en zei tegen Hem: Hoe kunnen deze dingen gebeuren?

JOHANNES 3:9

Welke dingen? Hoe kan het dat mensen opnieuw geboren worden uit de Geest? Dat is een goede vraag, en er is een goed antwoord. Jezus antwoordde en zei tegen hem:

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Bent u de leraar van Israël en weet u deze dingen niet? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wij spreken over wat Wij weten en getuigen van wat Wij gezien hebben, en toch neemt u Ons getuigenis niet aan.

JOHANNES 3:10-11

We springen naar vers 14:

En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

JOHANNES 3:14-15

Hij zei:

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.

JOHANNES 3:3

Je gelooft. Je gelooft in Christus, en dan zul je uit de dood geboren worden en eeuwig leven hebben. Wedergeboorte vindt plaats doordat je gelooft. Je gelooft niet omdat je daarvoor al wedergeboren was. Je wordt wedergeboren omdat je daarvoor geloofde.

Als je bijna aan het einde van het Evangelie van Johannes kijkt, bij de laatste verzen van Johannes 20, de verzen 30 en 31, zegt Johannes:

Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam.

JOHANNES 20:30-31

Leven hebben betekent overgaan uit de dood in het leven. Je hebt geen leven totdat je in Hem gelooft.

Niet dat je door leven te hebben kunt geloven. Geloven gaat eraan vooraf.

9

Vergeving en geloof vóór het nieuwe leven

Zelfs het vers dat we eerder in Kolossenzen hoofdstuk 2 lazen, maakt heel duidelijk dat Paulus geloofde dat je pas wedergeboren wordt, of pas uit de dood in het leven komt, wanneer je gelooft. In Kolossenzen hoofdstuk 2 lezen we opnieuw vers 13. Voornamelijk dat vers, maar vers 14 zet de gedachte ook voort. Paulus zegt:

En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven,

KOLOSSENZEN 2:13

Je bent wedergeboren. Je bent uit de dood overgegaan in het leven. Je was dood; je bent levend gemaakt.

De opbouw van die zin betekent dat Hij je uit de dood in het leven heeft gebracht nadat Hij je eerst vergeven had.

[Vertalersnoot: Gregg citeert hier de Engelse formulering ‘having forgiven you all trespasses’. Hij leest daarin een voorafgaande handeling. De hierboven aangehaalde HSV-formulering ‘door u al uw overtredingen te vergeven’ drukt die tijdsvolgorde niet expliciet uit.]

‘Having forgiven you’ spreekt over iets wat eraan voorafging. God heeft je uit de dood in het leven gebracht, nadat Hij je daarvoor had vergeven. Wanneer heeft Hij je vergeven? Toen je gerechtvaardigd werd. Hoe word je gerechtvaardigd? Gerechtvaardigd door geloof. Je geloofde in Christus. Hij vergaf je, en nadat Hij dat had gedaan, bracht Hij je uit de dood in het leven.

Dus overal waar dit onderwerp van geloof en wedergeboorte ter sprake komt, bij Jezus of Paulus, het maakt niet uit met wie je spreekt, zeggen ze allemaal dat wedergeboorte het gevolg is van geloof. Dat betekent dat, ook al ben je dood in overtredingen en zonden, je die beeldspraak niet zo ver moet doorvoeren dat je daarmee suggereert dat je niet voor het leven kunt kiezen.

10

Bekering en Gods barmhartigheid

Een soortgelijk argument is dat we slaven van de zonde waren, en dat slaven er niet zomaar voor kunnen kiezen om als vrije mensen weg te lopen. Ze moeten op bovennatuurlijke wijze bevrijd worden. Dat klopt op zich, maar een slaaf kan vrij willen zijn. Een slaaf kan ernaar uitzien om vrij te zijn. Een slaaf kan om hulp roepen tot iemand die hem kan bevrijden. Het is waar dat een slaaf niet zomaar als vrij mens kan weglopen. Er moet bevrijding zijn. Er moet behoud zijn. Er moet iemand zijn die sterker is dan hij om hem vrij te laten. Maar dat betekent niet dat de slaaf niet weg kan willen, niet kan roepen, niet kan vragen.

Een slaaf zijn of dood zijn: deze beelden suggereren niet dat mensen geen vermogen hebben om God te zoeken. Sterker nog, alleen als ze God zoeken, zullen ze barmhartigheid vinden. Er staat:

Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u. U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

1 PETRUS 1:3-5

Wat gaat aan barmhartigheid vooraf? Bekering. Geloof gaat aan barmhartigheid vooraf. Zelfs barmhartigheid bewijzen gaat daaraan vooraf. Jezus zei:

Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.

MATTHEÛS 5:7

Met andere woorden, er zijn dingen die iemand die nog niet behouden is, geacht wordt te doen in het proces van behouden worden. Mensen moeten zich vernederen. Ze moeten in Christus geloven. Ze moeten zich bekeren. Dat is wat God alle mensen overal gebiedt te doen. Wanneer ze dat doen, reageert Hij. Hij rechtvaardigt. Hij doet hen opnieuw geboren worden, enzovoort, door de kracht van de opstanding van Christus.

11

Een erfenis die nooit vergaat

De zin eindigt niet aan het einde van vers 3. Een beetje zoals de zinnen van Paulus in Efeze gaat deze zin verschillende verzen door. Er staat dat we door de opstanding van Jezus Christus uit de dood opnieuw geboren zijn om een erfenis te ontvangen.

Opnieuw geboren zijn betekent dus dat we een erfenis hebben. Wanneer je in een gezin geboren wordt, sta je in het testament. Je vader laat wat van hem is aan jou na, aan zijn gezin. Dus als je opnieuw geboren bent, ben je geboren om een erfenis te ontvangen. Joden hadden op grond van hun natuurlijke geboorte een erfenis in het Beloofde Land. Maar deze christenen zijn opnieuw geboren en hebben ook een erfenis. Het is alleen een betere erfenis dan de erfenis die Israël in het Beloofde Land kreeg.

Dit is een erfenis die niet vergaat, zuiver blijft en nooit haar glans verliest. Onvergankelijk betekent dat ze niet vergaat. Onbevlekt betekent dat ze niet wordt aangetast, zoals wij dat zouden noemen. Ze wordt niet geschonden. En 'verliest nooit haar glans' betekent dat ze eeuwig is. Daarom zijn het leven waartoe we geboren zijn en de erfenis die we ontvangen doordat we tot dit gezin behoren, eeuwig.

Soms wordt ons gevraagd: als het woord *aionios*, dat in onze Engelse Bijbels vertaald wordt met *everlasting* of *eternal*, niet altijd eindeloos betekent, maar soms gewoon een lange tijd, hoe weten we dan dat ons eeuwige leven eindeloos is? Als het *aionios* leven is en *aionios* niet altijd eindeloos betekent, welke hoop hebben we dan? Welke zekerheid hebben we dat ons leven in Christus eindeloos is?

Er zijn nog volop andere manieren waarop de Bijbel zegt dat het eindeloos is. Daar heb je het woord *aionios* niet voor nodig. Het verwelkt niet. Onze erfenis verwelkt niet. Ze verdwijnt niet. Ze gaat maar door en door. Ze wordt niet minder naarmate de tijd verstrijkt. Dit is niet zoals de erfenis van de Joden in het land, die ze verloren en die alleen maar een natuurlijke erfenis was. Wij hebben iets wat eeuwig is.

En hij zegt:

Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u. U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

1 PETRUS 1:3-5

12

Onze erfenis wordt in de hemel bewaard

Onze erfenis wordt voor ons bewaard. Waar? Op een veilige plaats. Dat betekent niet dat we noodzakelijkerwijs in de hemel zullen wonen wanneer we haar ontvangen, maar ze wordt daar bewaard. Net zoals ik iets in een kluisje bij een bank heb liggen. Het wordt daar op een veilige plaats bewaard. Ik ben nooit van plan om in dat kluisje te gaan wonen, maar daar bewaar ik dat totdat ik het nodig heb.

God bewaart wat ons in de toekomst ten goede zal komen bij Christus in God. De Bijbel zegt in Kolossenzen 3:3 dat ons leven met Christus verborgen is in God.

Dat is in de hemel. Jezus stelde de dingen die in de hemel zijn weggelegd tegenover de dingen die op aarde zijn weggelegd, juist op dit punt:

Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderven, en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen;

MATTHEÛS 6:19-20

Het is onvergankelijk. Het wordt in de hemel voor ons bewaard. Dat is een veilige plaats. Wanneer Jezus terugkomt, zoals Hij zei:

Ik heb Mijn beloning bij Me.

zal Hij het met Zich meebrengen wanneer Hij hier komt.

Over ons staat er in vers 5:

God beschermt ons met Zijn kracht, door ons geloof, totdat we worden gered, en die redding ligt klaar om aan het einde van de tijd zichtbaar te worden.

In één opzicht hebben we nu al behoud, maar er is een behoud dat nog geopenbaard moet worden wanneer alles voorbij is. Dat is wanneer we worden opgewekt en verheerlijkt. Dat is het uiteindelijke einddoel. Maar dat betekent niet dat we nu niet behouden zijn. Behoud heeft nu eenmaal allerlei aspecten: het verleden, het heden en de toekomst. Dit is een verwijzing naar de uiteindelijke hoop om in de opstanding aan Christus gelijk te zijn.

13

Gods bewaring en de volharding van gelovigen

Maar hij zegt dat we intussen door de kracht van God bewaard worden, door het geloof. Dit vers is een heel belangrijk vers met betrekking tot de volharding van de heiligen. Opnieuw zijn er verschillen in de manier waarop theologen dit begrijpen. De calvinistische theoloog gelooft dat volharding onvermijdelijk is. Als je werkelijk een van de uitverkorenen bent, dan zul je volharden. Dat staat vast. Dat hoort erbij als je een van de uitverkorenen bent: dan zul je volharden. Je zult niet afvallen. Je zult een trouwe christen zijn totdat je sterft. En dit vers wordt vaak aangehaald om dat punt te maken.

Het woord 'bewaard' betekent hier bewaakt. Het is hetzelfde woord dat Paulus eens gebruikte toen hij beschreef wat hem overkwam toen hij in Damascus was. Het staat in 2 Korinthe. Hij vermeldt dat Aretas, de koning van de Damasceners, de stad bewaarde, dat wil zeggen: de stad bewaakte. Hij had een garnizoen rond de stad om hem

gevangen te nemen. Dat was toen hij in een mand door een raam in een muur werd neergelaten om te ontsnappen. Maar hij zei dat Aretas de stad bewaakte. Hier staat hetzelfde Griekse woord. Hij bewaakte haar.

Theologen zeggen vaak, wanneer ze dit vers bespreken, dat dit woord 'bewaard' betekent dat je bewaakt wordt, zoals door een garnizoen of door troepen. Het is alsof God ons bewaakt. Ons behoud wordt bewaard.

De kracht van God is onbegrensd, en daarom zeggen ze dat niets ervoor zou kunnen zorgen dat je afvalt. Je zou onmogelijk kunnen afvallen. Als Gods kracht, en niets minder dan dat, je bewaakt, hoe zou je dan ooit van Christus kunnen afvallen?

Het is een goede vraag, en je kunt zeker begrijpen dat die gesteld wordt. Maar het antwoord ligt misschien in het vers zelf besloten.

14

Geloof als voorwaarde voor blijvend behoud

Dat is waar. Maar dan staat er dat kleine zinnetje:

door geloof.

Geloof. Nu is geloof wat wij inbrengen. Wij geloven. Geloof is geloven. Dus zolang wij God geloven, bewaart Zijn kracht ons. Als we het geloof verlaten, als we het geloof in God opgeven, als we ons gewonnen geven en zeggen: 'Ik wil geen volgeling van Christus meer zijn. Ik geloof niet meer in Hem.' Dan zul je niet door de kracht van God bewaard worden tot behoud, als je Christus verlaten hebt. Geloof is de voorwaarde voor wedergeboorte. Het is de voorwaarde voor volharding. Het is de voorwaarde voor behoud in het algemeen. Paulus zegt in Efeze 2:8 en 9:

Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

EFEZE 2:8-9

Wij zijn behouden. Behoud is uit genade, maar het is door geloof. Als je geen geloof hebt, kun je niet uit genade door geloof behouden worden. Er is dan geen geloof waardoor de genade kan komen.

Paulus zei in Romeinen 5:2:

Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.

ROMEINEN 5:2

Wij staan in de genade zolang we die toegang tot de genade door geloof behouden. Romeinen 5:2. Geloof is het kanaal waardoor de genade van God ons leven blijft binnenstromen. Het is die genade die ons bewaart. Het is die genade die ons behoudt. Dus:

Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u. U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

1 PETRUS 1:3-5

Zolang we op Christus vertrouwen, blijft de kracht van God ons bewaren. Er is geen enkele reden waarom we niet de rest van ons leven op Christus zouden vertrouwen, en trouwens ook de rest van de eeuwigheid. We hebben dus alle reden om er zeker van te zijn dat de kracht van God ons voor altijd veilig in Hem zal bewaren. Tenzij natuurlijk het geloof verdwijnt. Dat is onze keuze. Als we besluiten niet meer te geloven, is dat onze beslissing.

Iedereen kan geloven; dat is een keuze. Geloof is niet zomaar iets wat je overkomt. Geloof houdt in dat je ervoor kiest in God te geloven. Je acht Hem trouw. Je acht Hem in staat te doen wat Hij beloofd heeft. Dat is geloof. Je kunt dat oordeel vellen, of je kunt weigeren dat te doen. Sommige mensen doen dat een poosje en geven het dan op. Ik begrijp dat niet, maar ik denk dat ze het vaak niet opgeven omdat ze geen goede bewijzen meer hebben dat Christus werkelijk bestaat. Ze worden weggetrokken door verleidingen, door dingen waarvan ze denken dat die hun meer geluk zullen brengen dan Christus volgen.

Het is niet zozeer dat het moeilijk is om in Jezus te geloven. Het is niet moeilijk om in Jezus te geloven. Als je Hem ooit gekend hebt, is het moeilijk om niet in Hem te geloven. Maar mensen kunnen hun geloof in Hem opgeven omdat ze iets anders meer liefhebben dan Hem en een andere richting op willen. Hoewel mensen dat soms doen, is er nooit enige reden om bang te zijn dat het jou zal overkomen. Dit is niet iets wat mensen overkomt. Het is iets waarvoor ze kiezen. Je geloof verliezen is niet iets wat je overkomt. Het is iets wat je doet. Je geeft het op. Je houdt op te geloven. Dus als je niet ophoudt te geloven, en er is geen enkele reden waarom je zou ophouden, dan kun je erop rekenen: je behoud is zeker.

Ik geloof in eeuwige zekerheid. Ik geloof alleen niet in onvoorwaardelijke eeuwige zekerheid. Ik geloof in de voorwaardelijke zekerheid van de gelovige. Maar aan de voorwaarden is gemakkelijk genoeg te voldoen. Geloof eenvoudig in Christus. Zo kom je tot behoud. Zo ben je behouden. Zo blijf je behouden.

15

Het behoud dat we nu al ontvangen

Ik heb gezegd dat hij, wanneer hij in vers 5 behoud noemt, vervolgens twee verschillende richtingen inslaat om daarover te spreken. De ene richting vind je in vers 6 tot en met 9, en de andere in vers 10 tot en met 12. Behoud is het onderwerp van waaruit deze twee alinea's elk een andere richting inslaan om er verschillende gedachten over naar voren te brengen.

In vers 6 zegt hij:

Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd — als het nodig is — bedroefd door allerlei verzoekingën,

1 PETRUS 1:6

Dat wil zeggen: in je behoud. Je verheugt je zeer in je behoud.

opdat de beproeving van uw geloof — die van groter waarde is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt — mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus. Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen.

1 PETRUS 1:7-9

Je moet erop letten dat dit in de tegenwoordige tijd staat:

‘En zo krijgen jullie waar het bij jullie geloof uiteindelijk om gaat.’ Je ontvangt nu al het behoud van je ziel. Er is een behoud dat erop wacht geopenbaard te worden in de eindtijd, wanneer Jezus terugkomt. Maar er is ook het behoud dat we nu ontvangen. We worden dag na dag van onze zonden verlost. We worden gered. We worden vernieuwd. We worden voor God teruggewonnen en vernieuwd naar Zijn eigen beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Dit is een proces dat begint wanneer we wedergeboren worden en doorgaat totdat we sterven en worden opgewekt. God verlost onze ziel nu van wat we vroeger waren. In vers 10 zal hij meer over dat behoud zeggen.

16

Beproevingen toetsen de echtheid van geloof

Maar laten we naar de inhoud van de verzen 6 tot en met 9 kijken.

Dit gedeelte gaat over je verheugen in het behoud. We verheugen ons in het behoud. Daar maakt hij een kanttekening bij. Hij zegt dat we ons verheugen ondanks twee dingen die onze vreugde zouden kunnen temperen. Je verheugt je in Hem, ondanks het feit dat je misschien beproevingen moet doorstaan, zegt hij. Hij zegt:

Die redding maakt jullie heel blij, ook al moeten jullie nu misschien een tijdje verdriet hebben door allerlei beproevingen.

Hij zegt dat beproevingen, zoals we wel kunnen begrijpen, iets zijn wat je vreugde zou kunnen temperen. Maar er is een reden waarom we ons in het behoud verheugen, ook al maken we deze beproevingen door. Waarom? Omdat we beseffen dat de echtheid van ons geloof door deze beproevingen op de proef wordt gesteld. Zullen we God trouw zijn, of zullen we Hem niet trouw zijn? Daar zijn beproevingen voor. Daarom mag de duivel ons op de proef stellen, zodat hij ons kan scheiden: de schijnheiligen of de slappingen die Hem niet erg trouw zijn, van degenen die dat wel zijn. De echtheid van onze trouw, van ons geloof in Hem, wordt op de proef gesteld. En die is voor God evenveel waard als goud, alleen nog meer. Kostbaarder dan goud.

Ook goud zelf moet worden beproefd. Goud is voor mensen ongeveer even waardevol als bijna alles wat er op de wereld is. Maar het moet worden beproefd. Want als iemand je iets geeft wat hij goud noemt, een ring, en zegt: 'Dit is een gouden ring. Het is veertienkaraats goud', dan wil je er misschien mee naar een edelmetaalkeurder gaan en zeggen: 'Is dit echt veertienkaraats goud?' En die zegt misschien: 'Nou, ik zal dit moeten omsmelten om dat te zien.' Het goud moet dus worden beproefd om te zien of er slakken in zitten of niet, om te zien of het echt goud is of niet.

Zo is het ook met ons geloof, het geloof in God dat we belijden. Is het echt, zoals goud, of is het een legering? Het moet door vuur worden beproefd, zoals goud door vuur wordt beproefd. Zo zal het echte geloof dat we hebben uiteindelijk, na de beproeving,

blijken te zijn tot lof, eer en heerlijkheid van God. En daar gaat het natuurlijk allemaal om.

17

God verheerlijken als christelijke motivatie

Dit is heel belangrijk om op te merken. Dat is niet zomaar een godsdienstige toevoeging aan het einde van de zin. Petrus gaat ervan uit dat zijn lezers boven alles willen dat God geprezen, geëerd en verheerlijkt wordt. Dus als dat is wat er gebeurt, als mijn beproevingen iets voortbrengen wat tot lof en heerlijkheid en eer van God is, dan zal ik me daarin verheugen, ook al is het pijnlijk. Het is een pijnlijke beproeving, maar het is de moeite waard als God aan het einde ervan verheerlijkt en geprezen en geëerd wordt.

Het is interessant: hij had kunnen zeggen: ‘Nadat je je beproevingen hebt doorgemaakt, zal dat uiteindelijk tot jouw lof en eer en heerlijkheid zijn. Je zult tenslotte verhoogd worden, je zult erkenning krijgen, God zal je eren en kronen op je hoofd zetten en je een troon geven en veel steden om over te regeren.’ Dat kan ook allemaal waar zijn. Dat kan inderdaad allemaal waar zijn, zoals de Bijbel op verschillende plaatsen lijkt aan te geven. Maar dat is niet waar Petrus van uitgaat. Petrus gaat er hier niet van uit dat je zelfzuchtig gemotiveerd wordt door jouw heerlijkheid en jouw uiteindelijke eer en bestemming.

Natuurlijk, je bent een christen; je wilt dat God verheerlijkt wordt. Dat is het verschil tussen christen zijn en geen christen zijn: je hebt besloten dat het niet om jou gaat, maar om God. Het gaat er niet om dat jij er zo goed mogelijk van afkomt, het gaat erom dat God krijgt wat Hem toekomt. Het gaat er niet om dat jij geëerd wordt, het gaat erom dat God geëerd wordt. Dit is de fundamentele verandering in het denken van iemand bij de bekering. Wanneer mensen zich bekeren, veranderen ze juist op dit punt van gedachten. Ik wil dat God geprezen wordt. Ik wil dat God verheerlijkt wordt. Dat is alles wat ik wil.

Natuurlijk ben ik niet zo onzelfzuchtig dat ik geen enkele troost vind in het feit dat er ook voor mij beloningen zijn voor het lijden, dat het in de toekomst beter met mij zal gaan dan nu. Dat is goed. Daar ben ik blij om. Ik ben niet honderd procent onzelfzuchtig, maar mijn motivatie draait niet om mijzelf.

Ik denk dat ik dit heel oprecht kan zeggen. Sommige mensen hebben dit in twijfel getrokken, ook toen ik het eerder zei, maar dit is iets wat ik mezelf mijn hele leven al heb afgevraagd. Stel dat er na dit leven geen beloning was, en dat dit leven helemaal uit lijden voor Jezus bestond. En dat er geen hel was, geen hemel, nooit enig bewustzijn na het graf. Als dit leven alles was wat er was, en dan ook nog een ellendig leven, met lijden en vervolging en beproevingen en dat soort dingen. Maar als ik de garantie had dat God er in elk geval gelukkig mee zou zijn, dat God verheerlijkt zou worden — ik zou er misschien niet meer zijn om het te weten, maar God zou door mijn leven eer ontvangen — dan geloof ik dat ik nog steeds voor dezelfde levenswijze zou kiezen als nu.

Ik zie de toekomst niet zo somber in. Ik geloof wel degelijk dat er in het volgende leven grote heerlijkheid en grote vreugde en veel te genieten is voor de getrouwen. Maar als je God liefhebt, wat zou je dan anders willen doen dan God verheerlijken? Wat zijn de mogelijkheden? Op een andere manier leven, en wat bereik je daarmee? Als je aan het einde van je leven God niet hebt gediend, wat heb je dan bereikt dat de moeite waard was om te doen? Misschien kan iemand die vraag beantwoorden. Ik kan het niet.

Voor mij is het enige wat de moeite waard is om te bereiken, dat God in Zijn schepselen verheerlijkt wordt. Daar heeft Hij ze voor gemaakt. Hij heeft ze gemaakt tot Zijn heerlijkheid.

Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God,

ROMEINEN 3:23

Wat? De hemel? Nee, wij hebben nagelaten God te verheerlijken. Daar moeten we ons van bekeren, en dat moeten we ons voor de toekomst ten doel stellen. Paulus zei:

Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God.

1 KORINTHE 10:31

Jezus zei:

Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

MATTHEÛS 5:16

De christelijke motivatie draait om God, niet om jezelf. Dat is nu juist wat er anders is.

Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

MATTHEÛS 16:24

Niet langer: 'Ik eerst.' Niet langer: 'Het draait om mij.' Het draait nu helemaal om God. En dat is de enige manier om in dit leven echt ware vervulling te vinden, zelfs als er in het volgende leven niets zou zijn.

Maar Petrus zegt dat er wel iets is.

tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u.

1 PETRUS 1:4

En dit behoud maakt dat we ons verheugen, zelfs midden in het lijden. We weten dat God verheerlijkt zal worden, maar zelf krijgen we er ook iets voor terug. Beide partijen winnen erbij. Dus ook al krijgen we met allerlei beproevingen te maken, zegt hij, die

normaal gesproken niet aan ons geluk zouden bijdragen, we kunnen toch gelukkig zijn omdat we weten wat eruit voortkomt.

18

Verdrukking brengt volharding en hoop

Nu zou Petrus hierin onafhankelijk van Paulus door de Heilige Geest beïnvloed kunnen zijn, maar hij zegt toevallig precies hetzelfde als Paulus in Romeinen 5 zei. In Romeinen 5:2 staat:

Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.

ROMEINEN 5:2

Onze hoop is dat God in ons verheerlijkt zal worden.

En dit niet alleen, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, en de volharding ondervinding en de ondervinding hoop. En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is.

ROMEINEN 5:3-5

Let erop dat we ons ook in onze verdrukkingen verheugen, omdat we weten dat er iets goeds uit zal voortkomen, tot heerlijkheid van God. Dat is wat Petrus zegt. We verheugen ons ondanks beproevingen, omdat het te vergelijken is met het beproeven van goud. Als ons geloof echt is, zal het aan het andere einde van de beproeving als goud tevoorschijn komen, tot verheerlijking van God. Job zei:

Maar Hij kent de weg die ik ga. Laat Hij mij beproeven — ik zal er als goud uitkomen.

JOB 23:10

Ik denk dat dat in Job 23:10 staat. Ja, het is Job 23:10:

Maar Hij weet welke weg ik ga. Als Hij me op de proef heeft gesteld, zal ik als goud tevoorschijn komen.

Dat is wat Petrus zegt, in wezen hetzelfde. Door het behoud dat we hebben, zijn beproevingen dus veel draaglijker. En we weten dat God in ons leven verheerlijkt zal worden.

19

Jezus liefhebben zonder Hem te zien

Maar er is meer. Het is niet alleen de beproeving die onze vreugde zou kunnen temperen. Iets anders zou dat ook kunnen doen, maar doet het niet. En dat is dat we Hem nog niet eens hebben gezien.

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

HEBREEËN 11:1

En we hebben Jezus niet gezien. Onze vreugde berust dus op geloof. Ze is er ondanks het feit dat we beproevingen hebben. Ze is er ondanks het feit dat we juist datgene waarnaar we streven niet kunnen zien.

In vers 8 staat over Jezus Christus:

Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd — als het nodig is — bedroefd door allerlei verzoeken, opdat de beproeving van uw geloof — die van groter waarde is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt — mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus. Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen.

1 PETRUS 1:6-9

De vreugde die we hebben, is dus een vreugde die uit geloof voortkomt. We hebben Jezus nog niet gezien. We hebben Hem wel lief, maar we hebben Hem nog nooit gezien. Het is alsof je verliefd wordt op iemand over wie je hebt gehoord, of met wie je als penvriend hebt gecorrespondeerd of zoiets, maar die je nog nooit met eigen ogen hebt gezien. Maar je gelooft dat die persoon er is, en die belooft je te komen opzoeken. En dat verwacht je ook echt, en daar verheugt je je over. Ook al heb je die persoon niet gezien, je vertrouwt diegene.

Het is het geloof in de christen dat vreugde teweegbrengt. En dat geldt zowel in beproevingen als daarbuiten. In het algemeen zijn we blij dat we naar Jezus toe zullen gaan om bij Hem te zijn, hoewel we Hem niet hebben gezien. Onze hele verwachting berust op geloof. Maar in beproevingen wordt dat nog meer op de proef gesteld. Daar wordt het geloof op de proef gesteld. Want wat de duivel hierbinnen zegt, is: 'Wat als het niet echt waar is? Je lijdt dit allemaal voor Christus, en wat als Hij er niet eens is? Wat als er niemand is?' Door het geloof hebben we Hem lief en vertrouwen we Hem. En dat geloof wordt op de proef gesteld door deze beproevingen die we doormaken.

20

Behoud als geleidelijke verandering

In vers 8 staat:

Toch geloven jullie en zijn jullie onbeschrijfelijk blij, met een vreugde vol glorie, omdat jullie krijgen waar het bij jullie geloof uiteindelijk om gaat: de redding van jullie ziel.

Zoals ik al zei, ‘ontvangen’ is een werkwoord in de tegenwoordige tijd. We ontvangen van moment tot moment de weldaden van ons behoud. We worden van moment tot moment gered, veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid. We zien die verandering niet altijd zo snel, van het ene moment op het andere. Soms kunnen er maanden of jaren liggen tussen grote veranderingen die we daadwerkelijk kunnen zien. Maar elk moment dat we ons op één richting blijven richten, groeien onze wortels dieper de goede grond in.

Een jong boompje dat een beetje scheef en krom groeit, buig je niet noodzakelijkerwijs meteen weer recht. Je zet er een rechte stok naast en je bindt het boompje daaraan vast. En terwijl het groeit, maakt de voortdurende druk van die onbeweeglijke stok de boom steeds een beetje rechter. Elke seconde dat het boompje aan de stok vastzit, beweegt het een klein beetje in de richting van een rechtere boom. Maar dat kan zo langzaam gaan dat iemand die er dag na dag naar kijkt, het verschil niet kan zien. Langdurige druk in dezelfde richting legt een fundament en vormt wortels en gewoonten, enzovoort. En zo bewerkt ons behoud, elk moment dat we op Christus blijven vertrouwen, voor ons een eeuwig gewicht aan heerlijkheid.

21

De profeten voorzegden ons behoud

Hij zegt in vers 10 — dit is zijn andere uitweiding:

Naar deze zaligheid hebben de profeten, die geprofeteerd hebben over de genade die aan u bewezen is, gezocht en gespeurd. Zij onderzochten op welke en wat voor tijd de Geest van Christus, Die in hen was, doelde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat op Christus komen zou, en ook van de heerlijkheid daarna. Aan hen werd geopenbaard dat zij niet zichzelf, maar ons dienden in de dingen die u nu verkondigd zijn door hen die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, Die vanuit de hemel gezonden is; dingen, waarin de engelen begerig zijn zich te verdiepen.

1 PETRUS 1:10-12

Dat wil zeggen, aan de profeten in het Oude Testament die deze dingen profeteerden.

Dit gedeelte wijst op een paar belangrijke dingen. Een daarvan is dat het behoud dat we door het Evangelie hebben, niet iets was wat tot de komst van Christus onbekend was. Het werd door de oudtestamentische profeten geprofeteerd. Afhankelijk van naar wie je luistert, geloven aanhangers van de gangbare bedelingenleer dat de gemeente een geheimenis was dat niet in het Oude Testament werd genoemd. Alle profetieën in het Oude Testament over heerlijkheid en behoud gaan volgens hen over Israël in de toekomst. Ze zeggen dat de gemeente een geheimenis was dat pas werd geopenbaard toen Christus kwam en het door de Heilige Geest aan Zijn apostelen openbaarde. Daarom, zeggen ze, kun je de gemeente niet in het Oude Testament vinden. Je kunt ons er niet vinden.

Maar Petrus was het daar niet mee eens. Hij zei dat die profeten destijds over ons en ons behoud spraken. Dit behoud dat wij ervaren, werd door die profeten in het Oude Testament geprofeteerd. Dus de gemeente en ons huidige behoud zijn wel degelijk het

onderwerp van de oudtestamentische profetieën. Maar waar vind je dat daarin? Eerlijk gezegd staat het in passages die over Israël lijken te gaan, omdat de vroege gemeente inzag dat de christelijke gemeente het Israël is waarover de profeten spraken: het verlorene Israël, het nieuwe Jeruzalem, de nieuwe Jood, enzovoort.

En dus vertelt dit ons dat de gemeente niet iets was wat God later bedacht, maar iets wat de oudtestamentische profeten voorspelden: ons behoud in Christus. Ze spraken, zegt hij, over de genade die tot ons zou komen. Dat is in Christus. Er staat dat ze ijverig zochten, zegt vers 10, omdat ze iets wilden onderzoeken. En vers 11 zegt:

ze probeerden te ontdekken op welke tijd of wat voor tijd de Geest van Christus in hen doelde.

De Heilige Geest wordt hier de Geest van Christus genoemd. Paulus gebruikt die uitdrukking ook in Romeinen 8:

‘de Geest van Christus’ (Romeinen 8:9).

Maar de oudtestamentische profeten hadden de Geest van Christus, de Heilige Geest. Die door hen heen sprak over Christus en over de heerlijkheden die zouden volgen, over Zijn lijden. En de Heilige Geest wees op iets. En ze onderzochten waarop Hij wees toen Hij van tevoren getuigde van het lijden van Christus en de heerlijkheden die zouden volgen.

Dus over het lijden van Christus en het behoud dat daardoor tot ons is gekomen, hebben ze geprofeteerd, maar ze wisten niet wat het betekende. En ze vroegen God waar dat over ging. Er staat dat ze geen rechtstreeks antwoord kregen, in elk geval niet het antwoord waarop ze hoopten. Hij beantwoordde hun vraag alleen door te zeggen:

Dat gaat jullie niets aan. Het is niet aan jullie om dat te weten; dat is voor een latere generatie.

Hij zegt:

Aan hen werd geopenbaard dat zij niet zichzelf, maar ons dienden in de dingen die u nu verkondigd zijn door hen die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, Die vanuit de hemel gezonden is; dingen, waarin de engelen begerig zijn zich te verdiepen.

1 PETRUS 1:12

Ons christenen, want ze spraken over het christelijke tijdperk, niet over hun eigen tijdperk. En ze hebben niet lang genoeg geleefd om dat tijdperk te zien. Dus ze dienen niet hun eigen generatie, maar de onze, zegt Petrus.

Dit zijn de dingen waarmee zij ons dienden:

dingen die jullie nu hebben gehoord van de mensen die jullie het goede nieuws hebben verteld, geleid door de Heilige Geest.

De apostelen zelf natuurlijk, en de evangelisten die door hen werden uitgezonden. De Heilige Geest heeft door de prediking van het Evangelie tegenover jullie van deze dingen getuigd. Hij zegt dat dit ook dingen zijn waar de engelen naar verlangen zich in te verdiepen.

22

Daniël en de engelen zoeken naar inzicht

Wat is dit? Welke profeten uit het Oude Testament deden dit? Waar haalt Petrus deze informatie vandaan over de oudtestamentische profeten die om dit soort informatie vroegen en dit soort antwoord kregen? Jesaja vroeg er niet naar, en Jeremia of Ezechiël ook niet, voor zover wij weten. Er is niets vastgelegd waaruit blijkt dat zij God ooit zulke vragen stelden en dit soort antwoord kregen. We vinden het bij geen van de kleine profeten. Ik ken maar één profeet van wie dit gezegd zou kunnen worden: Daniël, in hoofdstuk 12.

En als dat zo is, als Petrus over Daniël spreekt en hij zegt ‘profeten’, dan bedoelt hij misschien: ‘Daniël was waarschijnlijk niet de enige.’ Alleen van Daniël is vastgelegd dat hij dit vroeg, maar de andere profeten moeten toch zeker net zo nieuwsgierig zijn geweest als hij. Misschien neemt Petrus aan dat de andere profeten deze vragen ook hadden, zonder dat dit is opgeschreven. Maar Daniël is de enige van wie is vastgelegd dat hij deze vragen had en dit antwoord kreeg. Het lijkt er dus op dat Petrus wel naar Daniël 12 moet verwijzen. Dat is, interessant genoeg, een van de moeilijkst te begrijpen hoofdstukken van Daniël. De toespeling van Petrus daarop, als hij dat inderdaad doet, zal ons een beetje helpen. Want die zal ons iets vertellen over wat Petrus van dit hoofdstuk dacht.

Als je naar Daniël 12 kijkt, vers 4:

Maar u, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde. Velen zullen het onderzoeken en de kennis zal toenemen.

DANIËL 12:4

En ik, Daniël, zag, en zie, er stonden twee anderen, de één hier op de oever van de rivier, en de ander aan de overkant op de oever van de rivier. De één zei tegen de Man gekleed in linnen, Die Zich boven het water van de rivier bevond: Hoelang duurt het nog voordat er een einde komt aan deze wonderlijke dingen?

DANIËL 12:5-6

Die twee anderen zijn ongetwijfeld engelen.

Kijk, zelfs de engelen vragen zich dit af. Zelfs de engelen verlangen ernaar zich hierin te verdiepen. Ook zij stellen er vragen over.

Toen hoorde ik de Man gekleed in linnen, Die Zich boven het water van de rivier bevond, en Hij hief Zijn rechter- en Zijn linkerhand op naar de hemel en zwoer bij Hem Die eeuwig leeft: Na een vastgestelde tijd, vastgestelde tijden en een helft, wanneer Hij er een einde aan gemaakt zal hebben om de macht van het heilige volk stuk te slaan, zal er aan al deze dingen een einde komen. Ik echter, ik hoorde het wel, maar ik begreep het niet. En ik zei: Mijn Heere, wat zal het einde hiervan zijn?

DANIËL 12:7-8

Dit is precies het soort vraag dat de profeten volgens Petrus stelden toen hun over ons werd verteld.

Toen zei Hij: Ga heen, Daniël, want deze woorden blijven geheim en verzegeld tot de tijd van het einde.

DANIËL 12:9

Het is niet aan jou om dat te weten. Het is niet voor jouw generatie. Die kennis is bestemd voor een latere generatie.

Velen zullen gereinigd, zuiver wit gemaakt en gelouterd worden. De goddelozen echter zullen goddeloos handelen en geen enkele van de goddelozen zal het begrijpen, maar de verstandigen zullen het begrijpen.

DANIËL 12:10

Dat klinkt als 1 Petrus 1:7.

Dan geeft hij een paar getallen die bijna niet te begrijpen zijn. Maar hij zegt in vers 13:

Maar u, ga heen tot het einde, want u zult rusten, en u zult opstaan in uw bestemming, aan het einde van de dagen.

DANIËL 12:13

Daniël vroeg om wat specifiekere informatie over deze duistere profetieën die hij ontving. Hij kreeg te horen dat het niet aan hem was om dat te weten. Het is verzegeld tot het einde. De kennis over deze dingen zal in latere dagen toenemen.

Maar u, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde. Velen zullen het onderzoeken en de kennis zal toenemen. En ik, Daniël, zag, en zie, er stonden twee anderen, de één hier op de oever van de rivier, en de ander aan de overkant op de oever van de rivier.

DANIËL 12:4-5

Een latere generatie zal dit begrijpen, wat jij niet begrijpt. Het is ook niet de bedoeling dat jij het begrijpt. Het is verzegeld tot de tijd van het einde.

23

De tijd van het einde en het Messiaanse tijdperk

De tijd van het einde waarvan? Ik heb predikers over Bijbelse profetie Daniël 9 verkeerd horen aanhalen, alsof hij zei dat deze woorden gesloten en verzegeld zijn tot het einde van de tijd. Er staat niet het einde van de tijd. Er staat de tijd van het einde. Natuurlijk is de vraag: het einde waarvan? Misschien het einde van de 70 weken. Dat was de profetie in hoofdstuk 9 waarmee dit hele gedeelte van Daniël begon. Het einde van Jeruzalem. Het einde van de Joodse orde misschien. Moeilijk te zeggen. Sommige mensen denken dat het het einde van de wereld is, maar die gevolgtrekking hoeft je niet te maken.

Petrus zegt dat er profeten waren die spraken over het lijden van Christus, de heerlijkheden die daarop volgen, de genade die naar jullie zou komen: naar ons, zijn generatie en de onze, die behoud ontvangen in Christus. De profeten spraken hierover. Die profeten vroegen er meer informatie over en kregen te horen dat het niet aan hen was om dat te weten.

Hij lijkt het over Daniël te hebben — en als dat niet zo is, over wie zou hij het dan kunnen hebben? We kennen geen andere passage in het Oude Testament die ook maar in de verte lijkt op wat Petrus zegt. Petrus heeft het er al over gehad hoe wij als goud door vuur gelouterd worden. Dit is wat de engel tegen hem zei:

Veel mensen zullen worden gezuiverd, gelouterd en wit gemaakt.

Petrus zegt dat deze profeten over ons spraken. Ze spreken over onze tijd, over ons behoud, over de genade die naar ons komt, over ons lijden. De gemeente. Zij voorspelden de gemeente. Als Petrus aan Daniël denkt, dan zegt hij dat deze profetie in Daniël over ons gaat, over de gemeente. Niet over het einde van de wereld. Over de eigen lezers van Petrus in de eerste eeuw.

De tijd van het einde van de Joodse orde werd gemarkeerd door de komst van Christus en de Heilige Geest. De profeten in het Oude Testament voorspelden in het algemeen dat het Messiaanse Koninkrijk zou worden ingeluid door de uitstorting van de Heilige Geest. Je vindt dit in Jesaja. Je vindt het in Zacharia. Je vindt het in Joël. Je vindt het op een aantal plaatsen. De uitstorting van de Geest staat aan het begin van het Messiaanse tijdperk.

Met Pinksteren werd de Geest uitgestort. Petrus zei: Dit is wat Joël zei.

En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen.

HANDELINGEN 2:17

zei God. Petrus wist dat ze in de laatste dagen leefden. Hij wist dat ze in de tijd van het einde waren. Hij wist dat het voorspeld was, en dat wij degenen zouden zijn om wie het ging, zijn lezers en alle christenen. Maar vooral zijn lezers, omdat zij daadwerkelijk met dat einde zelf te maken hadden. Ze waren heel dicht bij het tijdstip van dat einde.

24

Daniël 12 en de overgang naar het nieuwe verbond

Maar het punt hier is dat Petrus naar Daniël 12 lijkt te kijken wanneer hij hier spreekt. Hij geeft aan dat het onderwerp wijzelf en ons behoud is. Daar gaat Daniël 12 over, volgens Petrus. Tenzij hij het niet over Daniël 12 heeft. En als hij het daar niet over heeft, dan is het volkomen onzeker waar hij het wel over heeft. Er is geen informatie in het Oude Testament waarop hij deze uitspraken kan baseren, tenzij het Daniël 12 is. Dat is interessant omdat de verzen aan het begin van Daniël 12 vaak worden toegepast op het einde van de wereld en de opstanding. Ik ben op andere gronden gaan vermoeden dat ze over het einde van Jeruzalem gaan.

Zelfs de uitspraak in Daniël 12:1, waar staat:

In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek.

DANIËL 12:1

Dat klinkt als wat Jezus zei over de grote verdrukking, waarvan Hij zei dat die in die generatie zou plaatsvinden.

Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.

MATTHEÛS 24:21

zei Hij, Mattheüs 24:21. Het klinkt alsof Daniël over hetzelfde spreekt als waar de rede op de Olijfberg over gaat.

En inderdaad, in vers 2 klinkt het wel als de opstanding.

En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.

DANIËL 12:2

Wij denken bij die verzen aan de opstanding. Maar als we er wat verder over nadenken, ontdekken we misschien dat het betrekking heeft op de overgang van het oude verbond naar het nieuwe. Ik zal hier niet uitleggen waarom ik denk dat dit zo is en welke andere Schriftplaatsen ik zou gebruiken om dat te onderbouwen. Maar je moet een deel van het werk zelf doen. Ik kan niet al het denkwerk voor je doen.

Petrus geeft ons, denk ik, een inkijkje in het apostolische begrip van Daniël 12 wanneer hij spreekt over de profeten die spraken over de genade die naar ons toe zou komen. Wij zijn de generatie waar het om gaat. Niet hun generatie, niet die van de profeten,

maar de generatie van de christenen uit de tijd van de apostelen. Zij zijn degenen over wie deze informatie ging. En zelfs de engelen verlangen ernaar daarin te kijken, zegt hij. En dat zien we in Daniël 12. De ene engel vraagt aan de andere:

De één zei tegen de Man gekleed in linnen, Die Zich boven het water van de rivier bevond: Hoelang duurt het nog voordat er een einde komt aan deze wonderlijke dingen?

DANIËL 12:6

Wat is hier de vraag?

Zij onderzochten op welke en wat voor tijd de Geest van Christus, Die in hen was, doelde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat op Christus komen zou, en ook van de heerlijkheid daarna.

1 PETRUS 1:11

Ik vind het dus heel interessant hoe de verzen 10 tot en met 12 waarschijnlijk enig licht lijken te werpen op Daniël 12. Dat is het hoofdstuk in Daniël waarvan het het moeilijkst is om te weten wat je erover moet zeggen. En het is fijn om er een soort apostolisch commentaar op te hebben, ook al is het niet gedetailleerd.

En dit wordt een keerpunt in hoofdstuk 1. In onze volgende bijeenkomst over 1 Petrus gaan we verder met het hoofdstuk.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Petrus 1:3
- 1 Petrus 1:6
- 1 Petrus 1:10
- 1 Petrus 1:5

- 1 Petrus 1:3-4
- 1 Johannes 3:3
- Kolossenzen 1:27
- Titus 2:13
- Johannes 5:25
- Johannes 5:28
- Efeze 2:1
- Efeze 2:5
- Kolossenzen 2:13
- Johannes 3:3
- 1 Johannes 5:1
- Johannes 1:12
- 1 Petrus 1:3-5
- Kolossenzen 1:18
- Romeinen 4:9
- 2 Korinthe 5:17
- 1 Petrus 2:2
- Johannes 5:24
- Lukas 15:18-19
- Johannes 3:4
- Johannes 3:9
- Johannes 3:10-11
- Johannes 3:14-15
- Johannes 20:30-31
- Mattheüs 5:7
- Mattheüs 6:19-20
- Efeze 2:8-9
- Romeinen 5:2
- 1 Petrus 1:7-9
- Romeinen 3:23
- 1 Korinthe 10:31
- Mattheüs 5:16
- Mattheüs 16:24
- 1 Petrus 1:4

- Romeinen 5:3-5
- Job 23:10
- Hebreëën 11:1
- 1 Petrus 1:6-9
- 1 Petrus 1:10-12
- 1 Petrus 1:12
- Daniël 12:4
- Daniël 12:5-6
- Daniël 12:7-8
- Daniël 12:9
- Daniël 12:10
- Daniël 12:13
- Daniël 12:4-5
- Handelingen 2:17
- Daniël 12:1
- Mattheüs 24:21
- Daniël 12:2
- Daniël 12:6
- 1 Petrus 1:11

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.